

LEXISTORIA

COD

Codul civil

nr. 287/2009

TITLUL PRELIMINAR

Capitolul III — Interpretarea și efectele legii civile

9 articole

Dreptul la drept.

Portalul Legislativ · [legislatie.just.ro](#)

Generat 11 iulie 2026 · Lexistoria

Articolul 9 — *Interpretarea legii*

- (1) Cel care a adoptat norma civilă este competent să facă și interpretarea ei oficială.
- (2) Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor.
- (3) Interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecării.

Articolul 10 — *Interzicerea analogiei*

Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege.

Articolul 11 — *Respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri*

Nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri.

Articolul 12 — *Libertatea de a dispune*

- (1) Oricine poate dispune liber de bunurile sale, dacă legea nu prevede în mod expres altfel.
- (2) Nimeni nu poate dispune cu titlu gratuit, dacă este insolvabil.

Articolul 13 — *Renunțarea la drept*

Renunțarea la un drept nu se prezumă.

Articolul 14 — *Buna-credință*

(1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri.

(2) Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Articolul 15 — *Abuzul de drept*

Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.

Articolul 16 — *Vinovăția*

(1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție sau din culpă.

(2) Fapta este săvârșită cu intenție când autorul prevede rezultatul faptei sale și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei, fie, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat.

(3) Fapta este săvârșită din culpă când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temei că nu se va produce, fie nu prevede rezultatul faptei, deși trebuia să îl prevadă. Culpă este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

(4) Atunci când legea condiționează efectele juridice ale unei fapte de săvârșirea sa din culpă, condiția este îndeplinită și dacă fapta a fost săvârșită cu intenție.

Articolul 17 — *Eroarea comună și invincibilă*

(1) Nimeni nu poate transmite sau constitui mai multe drepturi decât are el însuși.

(2) Cu toate acestea, când cineva, împărtășind o credință comună și invincibilă, a considerat că o persoană are un anumit drept sau o anumită

calitate juridică, instanța judecătorească, ținând seama de împrejurări, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil, afară de cazul în care desființarea lui nu i-ar cauza niciun prejudiciu.

(3) Eroarea comună și invincibilă nu se prezumă.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile în materie de carte funciară și nici în alte materii în care legea reglementează un sistem de publicitate.